Dosarul nr. 1-45/25 1-25040555-38-1-26032025

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

15 aprilie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Natalia Catarău
Cu participarea:
Procurorului Ion Sandu
Apărătorului Marina Balanici
Inculpatului Ivan Braga

examinând în ședință judiciară publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală după învinuirea lui

Braga Ivan Ivan, născut la *****, domiciliat în r-nul *****, s. Răspopeni, fără studii, supus militar, divorțat, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 26.03.2025 până la 15.04.2025.

A C O N S T A T A T :

1.Fapta prejudiciabilă constatată.

Braga Ivan Ivan, la 15 martie 2025, aproximativ în jurul orei 21:50 min., neavînd dreptul de a conduce mijloace de transport pentru orice categorie/subcategorie, conștientizînd că a consumat preventiv alcool și respectiv se află în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție directă, dandu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzînd urmările lor, încălcînd prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, anume pct. 14 lit. a), potrivit căruia - „ conducătorului îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, a urcat la volanul autovehiculului de marca „Citroen XSARA” cu numerele de înmatriculare *****, cu care s-a deplasat pe traseul G -49 unde în apropierea stului Pripiceni Curchi raionul Rezina, pentru mers neuniform, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică, Gîndac Carolina și Barbăroșie Victor, și fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (miros de alcool din cavitatea bucală), conducatorul mijlocului de transport Braga Ivan a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul Drager 6820,

seria/numar - ARLB 0445, constatîndu-se ca rezultat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la ultimul de 0.78 mg/1, concentrație care depașește limita de alcool admisibila.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Braga Ivan Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, ”*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/1, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere”.*

2. Privind procedura.

La etapa urmăririi penale, Braga Ivan Ivan a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de ultimul și anexată la materialele dosarului.

La fel, la etapa urmăririi penale, Braga Ivan Ivan, asistat de apărătorul său și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui Braga Ivan Ivan și a avocatului Ruslan Caciarin în interesele inculpatului și în conformitate cu prevederile art.504, art.505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că fapta a fost săvârșită de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Braga Ivan Ivan.

Inculpatul Braga Ivan Ivan, în ședința de judecată, a declarat, personal, că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. Totodată, a solicitat ca instanța de judecata să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Instanța de judecată atestă că în conformitate cu art.504 din Codul de procedură penală, (1) Procedura de încheiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi judecarea cauzelor penale în cazul încheierii acordului de recunoaştere a vinovăţiei se desfăşoară în ordinea generală stabilită în prezentul cod, cu completările şi derogările prevăzute în prezentul capitol. (2) Acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacţie încheiată între procuror şi învinuitul, persoană fizică sau juridică care şi-a exprimat acordul de a-şi recunoaşte vina şi acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. (3) Procedura prevăzută în prezentul capitol se aplică în cazul: 1) învinuitului care, la momentul săvârșirii infracţiunii, a împlinit vârsta de 16 ani; 2) infracţiunilor pentru care se aplică pedeapsa cu închisoare pe un termen până la 15 ani inclusiv, cu excepţia celor prevăzute la art.135 şi 135[1] din Codul penal. (4) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei nu poate fi încheiat cu persoana învinuită de crearea unui grup criminal organizat sau a unei organizaţii criminale. (5) Acordul de recunoaştere a vinovăției poate fi iniţiat de către procuror, de către învinuit şi apărătorul său şi poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire şi până la trimiterea

cauzei în judecată. (6) În cazul încheierii unui acord de recunoaştere a vinovăţiei, limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală se reduc în conformitate cu art.80 din Codul penal.

Potrivit prevederilor art. 505 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei se întocmeşte în scris, după aprobarea, în scris, a limitelor pedepsei de către procurorul ierarhic superior, cu participarea obligatorie a învinuitului şi a apărătorului acestuia. (2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi încheiat atunci când, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârşite de învinuit şi rezultă stabilirea vinovăţiei acestuia. (3) Procurorul negociază cu învinuitul şi apărătorul acestuia categoria, cuantumul şi modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanţa de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal şi ţinând cont de prevederile art.75–78 din Codul penal.

Totodată, conform prevederilor 506 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei trebuie să cuprindă: 1) data şi locul încheierii; 2) numele, prenumele şi calitatea persoanelor care au participat la încheierea acordului; 3) datele necesare pentru identificarea învinuitului, prevăzute la art.104 alin.(2), sau datele de identificare a persoanei juridice; 4) descrierea faptei ce formează obiectul acordului şi de care este învinuită persoana; 5) încadrarea juridică a faptei şi pedeapsa prevăzută de lege; 6) mijloacele de probă; 7) declaraţia expresă a învinuitului prin care recunoaşte comiterea faptei şi acceptă încadrarea juridică a acesteia; 8) categoria, mărimea şi modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord; 9) semnătura procurorului, a învinuitului, a apărătorului şi, în cazul învinuitului minor, a reprezentantului legal al acestuia. (2) Apărătorul certifică separat, în scris, declaraţia că acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost examinat de el personal, că procedura de încheiere a lui, prevăzută în prezentul capitol, a fost respectată şi că recunoaşterea vinovăţiei de către învinuit rezultă din înţelegerea lor confidenţială anticipată. (3) Înainte de trimiterea în judecată a cauzei cu acord de recunoaştere a vinovăţiei, materialele dosarului sunt prezentate învinuitului şi apărătorului său pentru a lua cunoştinţă de ele, conform prevederilor art.293 şi 294.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că acordul de recunoaștere a vinovăţiei a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale, iar careva temeiuri ce ar duce la respingerea acestuia nu au fost constatate.

3. Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

În şedinţă de judecată, inculpatul Braga Ivan Ivan*,* a indicat, că la 15 noiembrie 2024, a fost la o ceremonie unde a consumat băuturi alcoolice, iar la 16 noiembrie 2024, în intervalul de timp cuprins între 03:00, s-a urcat la volanul autovehiculului, unde deplasându-se pe una din străzile s.Țareuca, raionul Rezina, a fost stopat de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică. După care a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul, constatându-se că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat. Recunoaște că a servit băuturi alcoolice, se căiește de cele săvârșite.

4. Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Braga Ivan Ivan a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței,

concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Braga Ivan Ivan își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin acordul de recunoaștere a vinovăției:

- ***declarațiile martorului Barbăroșie Victor*****, din care rezultă că,** la 15 martie 2025, aproximativ în jurul orei 21:50 min., Braga Ivan neavînd dreptul de a conduce mijloace de transport pentru orice categorie/subcategorie, conștientizînd că a consumat preventiv alcool și respectiv se află în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul autovehiculului de marca „Citroen XSARA" cu numerele de înmatriculare *****, cu care s-a deplasat pe traseul G -49 unde în apropierea stului Pripiceni Curchi raionul Rezina, pentru mers neuniform, a fost stopat și fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (miros de alcool din cavitatea bucală), conducatorul mijlocului de transport Braga Ivan a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul Drager 6820, seria/numar - ARLB 0445, constatîndu-se ca rezultat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la ultimul de 0.78 mg/1, concentrație care depașește limita de alcool admisibila (f.d. 15);

- ***declarațiile martorului Gîndac Carolina*****,** din care rezultă că a depus declarații similare cu ale martorului Barbăroșie Victor (f.d. 16);

- ***proces-verbal de ridicare din 18 martie 2025,*** (f.d.22);

- procesul - verbal de examinare a obiectului din 18.03.2025, (f.d. 23);

-corp delict: un disc CD-R, pe care se conţin înregistrări video din data de 15.03.2025, privind testarea alcoolscopică cu aparatul Drager a conducătorului auto Braga Ivan Ivan, (f.d.24).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu

prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, acțiunile lui Braga Ivan Ivan au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat, ce depăşeşte 0,35 mg/1, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Braga Ivan Ivan oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina în comiterea faptei, oferind detalii semnifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Astfel, apreciind probele, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat conducerea mijlocului de transport de către inculpat, care avea o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/1, acțiune săvârşită de către Braga Ivan Ivan cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectul volitiv şi intelectiv la săvârşirea infracţiunii.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool, fără a deține permis de conducere.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 7 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice şi mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

La caz, instanţa de judecată apreciază că Braga Ivan Ivan a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a condus la 15 martie 2025, aproximativ în jurul orei 21:50 min., neavînd dreptul de a conduce mijloace de transport pentru orice categorie/subcategorie, conștientizînd că a consumat preventiv alcool și respectiv se află în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul autovehiculului de marca „Citroen XSARA” cu numerele de înmatriculare *****, cu care s-a deplasat pe traseul G -49 unde în apropierea stului Pripiceni Curchi raionul Rezina, conducatorul mijlocului de

transport Braga Ivan a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul Drager 6820, seria/numar - ARLB 0445, constatîndu-se ca rezultat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la ultimul de 0.78 mg/1, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorilor Gîndac Carolina și Barbăroșie Victor.

Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe un drum public, la data de 15.03.2025, într-un interval de timp nedeterminat exact, însă până aproximativ la ora 21:50, când a fost oprit de angajații INSP, fiind în stare de ebrietate provocată de alcool.

Existenţa faptei prejudiciabile se confirmă direct prin declarațiile aceloraşi martori Gîndac Carolina și Barbăroșie Victor, dar și din actele întocmite de aceștia.

Instanţa mai subliniază că infracțiunea prevăzută la art.264^1 alin.(5) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat, pe un drum public şi care nu deţine permis de conducere, prin ce se întregește latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 264^1 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Intenția inculpatului se demonstrează atât prin declarațiile acestuia, cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată. Astfel, acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, sperând că nu va fi identificat de organele de drept, a condus unitatea de transport în stare de ebrietate provocată de alcool.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului și care nu deține permis de conducere.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Braga Ivan Ivan dincolo de orice îndoială rezonabilă. Astfel, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

În conformitate cu art.509^1 alin.(4) – (5) din Codul de procedură penal, *la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condiţiile art.80 din Codul penal şi dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal. În cazul acceptării acordului de recunoaştere a vinovăţiei, instanţa de judecată nu poate modifica încadrarea juridică a faptei, pedeapsa negociată în acord sau modul de executare a pedepsei. Dispozitivul sentinţei trebuie să conţină informaţiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea*

învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.

Instanța de judecată notează, că potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției din 25 martie 2025, încheiat între procurorul Procuraturii r-lui Rezina, Ion sandu, aprobată de procurorul șef al Procuraturii raionului Rezina, Nicolae Burduja, și învinuitul Braga Ivan Ivan, asistat de apărătorul Ruslan Caciarin, în urma negocierilor s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în privința lui Braga Ivan Ivan - pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100000 lei.

Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei prevăzute în acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată ține cont de art. art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

1) *voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale* - învinuitul Braga Ivan Ivan și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției;

2) *recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată* - învinuitul Braga Ivan Ivan benevol și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, este de acord cu încadrarea juridică și nu a negat fapta incriminată;

3) *natura și gravitatea acuzației înaintate* – Braga Ivan Ivan este învinuit în săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art. 264^1 alin.(5) Cod penal;

4) *pericolul public prezentat de învinuit* - învinuitul Braga Ivan Ivan se caracterizează ca persoană pozitivă, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, antecedente penale stinse.

5) *interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse* - la caz, prin încheierea acordului privind recunoașterea vinovăției și expedierea cauzei penale în instanța de judecată, va fi obținută o examinare mai rapidă, eficientă și cu cheltuieli reduse atât ale părților implicate în proces cât și ale statului.

Circumstanțe atenuante, prevăzute de art.76 Cod penal și circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal instanța de judecată nu a stabilit.

De asemenea, la stabilirea pedepsei sub formă de amendă, expusă în acordul de recunoaștere a vinovăției, s-au respectat prevederile art. 80 alin. (3) Cod penal, care

stabilesc că prin derogare de la alin. (1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (2), (4), (6) și art. 264[1] încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, reducerea menționată la alin. (1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului Braga Ivan Ivan și după săvârșirea infracțiunii, a încheiat acordul de recunoaștere, instanța ajunge la concluzia că corectarea inculpatului Braga Ivan Ivan este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, așa cum a fost negociată în acordul de recunoaștere a vinovăției.

6. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală din 18 martie 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict *suportul material de informație de tip CD-R, pe care se conţin înregistrări video din data de 15.03.2025 privind testarea alcoolscopică cu aparatul Drager a conducătorului auto Braga Ivan Ivan (f.d.24-25)*.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, un plic ce conține suportul material de informație de tip CD-R, recunoscut în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța din 18.03.2025, urmează să se păstrează în original, păstrarea căruia este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijlocul material de probă descris *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

7. Cu referire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive, ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

La caz, instanţa remarcă că în privinţa inculpatului Braga Ivan Ivan la data de 25.03.2025 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 60 zile.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța remarcă, că inculpatul Braga Ivan Ivan și-a recunoscut vina, între el și procurorul Ion sandu a fost încheiat un acord de recunoaștere, în urma negocierilor s-a ajuns la consensul aplicării lui Braga Ivan Ivan a unei pedepse sub formă de amendă în cuantum de 2000 unități convenționale,

Elucidând cele expuse *supra*, instanţa găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a menține în privința inculpatului Braga Ivan Ivan măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 64, 80 din Codul penal, art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509^1 și 437 alin. (1) pct. 1^2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre Braga Ivan Ivan și procuror.

Se recunoaște vinovat Braga Ivan Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă conform prevederilor art.80 alin.(3) Cod penal sub formă de amendă în cuantum de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100000 (una sută mii) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3^2) din Codul penal, inculpatul Braga Ivan Ivan este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se informează Braga Ivan Ivan că în baza art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Corpul delict - un suport electronic de tip CD -R, după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrat la materialele dosarului.

Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată în privința inculpatului Braga Ivan Ivan se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, pr in intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**